A°. 1838. Nº. 37.

DONDERDAG DEN 10den MEI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

WET van den eersten Mei 1838, waarbij de reeds in de districten Nickerie *afgekondigde: »Strafbepalingen tegen »zoodanige slaven, welke door ontvlugting uit de Kolonie zich aan »hunnen wettigen meester hebben »ontrokken of trachten te ontrekken, alsmede tegen die genen, welke zoodanige ontvlugting hebben »bevorderd of trachten te bevorderen," voor de overige gedeelten der Kolonie* Suriname *verbindende worden verklaard.*

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo door Ons, uit aanmerking, dat zich eenige weinige slaven, door middel van ontvlugting buiten de Kolonie, aan hunne wettige overheid en meester hebben weten te onttrekken, tegen zoodanige misdadige ontsnapping reeds strafbepalingen in de beide districten *Nickerie* zijn verordend, en aldaar gepubliceerd, ten einde zoowel in het belang der openbare orde, — volgens welke de slaaf, alleen door tusschenkomst van zijne hooge overheid tot vrijdom kan geraken, — zoodanige onwettige handelingen tegen te gaan, als daardoor tevens de regten van den wettigen meester te beschermen;

ZOO IS HET, ter handhaving van ditzelfde openbaar en bijzonder belang over de geheele uitgestrektheid dezer Kolonie, dat Wij, gehoord hebbende den Kolonialen Raad, hebben goedgevonden, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

§ I.

De navolgende artikelen, welke op den tienden October achttien honderd zeven en dertig, in het opper-district *Nickerie*, en den een en twintigsten October achttien honderd zeven en dertig, in het neder-district *Nickerie* als wetsbepalingen zijn afgekondigd, zullen met eenige wijziging van art. 1 en 2, ook in de overige gedeelten der Kolonie worden gepubliceerd:

ARTIKEL 1.

» De ontvlugting van eenen slaaf uit de »Kolonie *Suriname*, met het kennelijk »oogmerk om zich aan zijnen wettigen »meester te onttrekken, zal worden ge»straft met dwangarbeid op een der »Lands-etablissementen, of wel op de »plantagie zijns meesters, of eenigen an»deren door dezen aan te wijzen grond »voor den tijd van ten hoogsten *zes* achtereenvolgende jaren.

ART. 2.

» Wanneer zoodanige ontvlugting van »eenen slaaf is voorafgegaan, of vergezeld »geweest door de misdaad van diefstal, of »eenig ander misdrijf tegen den eigendom, »zal de schuldige worden gestraft met »dwangarbeid," op eene der plaatsen bij het vorig artikel bedoeld, voor den tijd van ten hoogsten *vijftien* jaren.

ART. 3.

» Wanneer de ontvlugting eens slaafs is »voorafgegaan of vergezeld geweest door »eenige daad van verzet of geweld tegen »personen, welke den vlugteling hebben »aangehouden, of trachten aan te houden, »zal de schuldige met den dood worden »gestraft, ten zij zoodanige daad van ge»weld of verzet geene verwonding of eenig »ander schadelijk gevolg heeft te weeg »gebragt, wanneer ook de naaste straf aan »die des doods door den Regter zal kunnen »worden toegepast.

ART. 4.

» Wanneer twee of meer slaven complot »tot ontvlugting buiten de Kolonie ge»maakt, en daarvan regtens voldoende zal »zijn gebleken, zal de hoofd-aanlegger »tot levenslangen dwangarbeid, en ieder »der medepligtigen tot dwangarbeid voor »den tijd van *tien* jaren worden verdoor»deeld.

ART. 5.

» Vrije personen, welke de ontvlugting van »eenen slaaf uit de Kolonie door schuil»houding van denzelven begunstigd, of »middelen van transport daartoe hebben »gegeven, of zoodanige ontvlugting op »eenige andere wijze hebben bevorderd, »zullen worden gestraft met confinement »op een der Lands-etablissementen voor »ten minsten *één* jaar en ten hoogsten *tien* »jaren, welke straf, in de gevallen bij »dit artikel bedoeld, die van dwang»arbeid zal zijn voor slaven, zoo dikwerf »deze de ontvlugting van eenigen slaaf »zullen hebben begunstigd of bevorderd.

ART. 6.

» Wanneer, hetzij vrije personen, hetzij »slaven, zich vóór of tijdens de ontvlug»ting van eenen slaaf met dezen laatsten »aan eenige andere misdaad mogten hebben »schuldig of medepligtig gemaakt, welke »eene hoogere straf, dan die van confine»ment voor vrije personen en van dwang»arbeid voor slaven, gedurende den tijd »van ten hoogsten *tien* jaren, zoude be»hooren ten gevolge te hebben, zal de »Regter aan zoodanige schuldigen en »medepligtigen die straf opleggen, welke »is vastgesteld tegen de misdaad vóór- of »bij de ontvlugting van eenen slaaf ge»pleegd.

ART. 7.

» Zoo dikwerf volgens de bepalingen in »deze Wet voorkomende de straf van »dwangarbeid tegen slaven moet worden »uitgesproken, zal deze worden voorafgegaan door eene correctie met slagen ter »bepaling des Regters.

ART. 8.

» De poging tot ontvlugting van eenen »slaaf uit de Kolonie door daden van uit»voering gekenmerkt, zal met dezelfde »straffen worden gevolgd, als de ont»vlugting, welke door aanhouding of uit»levering van den ontvlugten slaaf is, »of wordt verijdeld.

ART. 9.

» Slaven, welke uit de Kolonie zijn ont»vlugt, of bewijslijk hebben gepoogd te »ontvlugten, met het kennelijk oogmerk, »om zich aan den wettigen meester te »onttrekken, zullen nimmer brieven van »vrijdom kunnen bekomen.

ART. 10.

» Vrije personen en slaven, welke de »ontvlugting van eenen slaaf uit de Kolonie, »door aanhouding van denzelven verijde»len, of door ontdekking aan de bevoegde »autoriteit van eenig complot van slaven »tot ontvlugting uit de Kolonie weten te »verijdelen, met dat gevolg, dat de schul»digen in handen der Politie geraken, »zullen, hetzij met premien van ten minsten »*Honderd* Guldens voor iederen vlugte»ling, hetzij ook, wat slaven betreft, in »bijzondere gevallen door het Gouverne»ment met den vrijdom worden begiftigd, »een zulks tegen schadeloosstelling aan den »eigenaar.

ART. 11.

» Door vorenstaande bepalingen wordt »geenzins gederogeerd aan de Publicatie »van 5 | 6 December 1828, (G. B. sub No. 23) »en andere verordeningen, houdende straf»bepalingen tegen het wegloopen van slaven »*binnen* de Kolonie.

§ II.

Voor zoo verre, bij de uitvaardiging der voorschrevene wetsbepalingen in de overige gedeelten der Kolonie, schuldigen en medepligtigen aan eene der omschrevene misdaden uit de districten *Nickerie* voor het Geregtshof mogten te regt staan, zal, naar aanleiding der wijzigingen van art. 1 en 2, in de daarvoor vatbare gevallen, door den Regter ook op die beklaagden eene mindere straf, dan de eerst bij die artikelen vastgestelde straffen van toepassing mogen worden gemaakt.

§ III.

Deze strafwet zal van den dag harer afkondiging in de overige gedeelten der Kolonie, ook aldaar verbindende zijn.

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo* den 1sten Mei 1838, het zijn des zeventigste jaar van Zijner Majesteits regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gepubliceerd alhier aan *Paramaribo*, den 8sten *Mei* 1838.
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Militair Bureau.

Den 8 Mei 1838.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal is bij Gouvernements-Order van heden, No. 135, tot TWEEDE LUITENANT bij de Kompagnie Koloniale Gardes van *Suriname* benoemd en aangesteld, de Adjudant-Onderofficier bij dezelve Gardes CARL ERNEST HOEMANN.

De Kapitein Adjudant,
A. H. ESSER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 6den dezer, de Nederlandsche Schoener *Dolphijn*, Kapt. C. Ellart, van Coronie, hebbende 3 dagen reis; Passagiers: G. Banks en S. van Thiel en 1 Bediende.

Idem, de Engelsche Sloep *Fan Fan*, Kapt. F. W. Leue, van Demerarij, hebbende 2 dagen reis; Passagiers: M. van der Elst en W. Soesman.

ADVERTISSEMENTEN.

Aanstaande Zaturdag den 12den *dezer*, des morgens ten *zes* uren, zal de gewone Exercitie met de *Brandspuiten* plaats vinden.

Paramaribo den 8 Mei 1838.

De Opperbrandmeester,
H. G. ROUX.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ VAN *WELDADIGHEID.*

Het HOOFD-BESTUUR dezer Maatschappij het houden eener Openbare Vergadering tot het doen van het verslag over den jare 1837, hebbende vastgesteld tegens *MORGEN* den 11den dezer, heeft de eer ter kennisse van het algemeen en van derzelver Leden in het bijzonder te brengen, dat deze Vergadering zal plaats hebben des morgens ten *half negen* uren, in het Kerkgebouw der *Evangelische Luthersche Gemeente* alhier.

Het HOOFD-BESTUUR voornoemd nodigt zoo wel de Leden dezer Maatschappij als de overige ingezetenen dezer plaats ten vriendelijkste uit, de Vergadering bij te wonen, en door eene talrijk opkomst, den luister dier plegtigheid te verhoogen.

Paramaribo, den 10 Mei 1838.

De Algemeene Secretaris,
P. VOS.

(19679) Mejufvrouwen E. en N. CURIEL zullen de eer hebben op HEDEN AVOND in de zaal boven de Waag, met assistentie der Heeren Liefhebbers van het MUZIJK-GENOOTSCHAP *HARMONICA*, te geven: een

Vocaal- en Instrumentaal CONCERT.

De Entrée is f:5 per Persoon.

De Billetten en het Programma zullen verkrijgbaar zijn, aan de *Watermolen Straat*, ten huize van den Heer M. M. CURIEL, als ook *heden avond* in het Waaggebouw, van het te gevene Concert.

Paramaribo den 10 April 1838.

(17650) De ondergeteekende zal op Vrijdag, des morgens om *negen* uren, door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, op Vendu doen verkoopen:

MONTERING ROKKEN, JASSEN en verdere *KLEEDERAGIEN*; aankomende den Boedel wijlen den WelEd. Gestrengen Heer Kapitein G. MABÉ.

Paramaribo den 9 Mei 1838.

H. SPALINGER,
Executeur.

(16564) De ondergeteekende zal ingevolge bekomene autorisatie van het Geregtshof alhier, met concurrentie van J. H. REIJEG nom ux., op aanstaande Vrijdag den 11den dezer, des nademiddags om *vier* uren, ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek verhuren:

De *HUIZEN* en *SLAVEN* (waaronder bekwame *Metsel-Negers*) en een *TENT VAARTUIG*, aankomende den Boedel wijlen den Heer JAN LOUIS STUGER; verders condities, ter *visie* liggende ten Kantore der Gezworen Klerken alhier.

Paramaribo den 9 Mei 1838.

E. J. S. STUGER qq.

(19678) De Vendumeester A. SALOMONS zal op Dingsdag morgen ten *negen* uren, den 15den dezer, op Vendu verkoopen, de Slaven *Europa*, *Subana* en *Korkhof* aankomende den Boedel A. M. LEVIJ.

Paramaribo den 9 Mei 1838.

MESQUITA, LA PARRA & Co.

Bieden te koop aan;

(7253) Boter, rook- en pekel-Spek, gezouten Vleesch, Worst, Saucijsjes, Rolpens, Tongen, Broodsuiker; Kruidenierswaren en Leergoed in kelders; Cognac Brandewijn, Jenever, ordinaire en Pauillac Medoc Wijn, wit en bruin Bier, Seltzerwater. — Verfwaren in soorten; Lijn-Raap- Patent- en Lootolie; — Plantadje behoeften en veel andere GOEDEREN meer.

PARAMARIBO, 10 *MEI* 1838.

Het zal den Lezers der dagbladen onder ons niet ontgaan zijn, dat ervan wege het HOOFD-BESTUUR der *Surinaamsche Maatschappij van Weldadigheid* eene vriendelijke uitnoodiging is gedaan geworden aan alle de In- en Ingezetenen dezer Landen ter bijwoning eener openbare Vergadering van gezegde Maatschappij, in welke verslag zal gedaan worden van hare verrigtingen over den jare 1837.

Geeft deze Maatschappij hierdoor een bewijs dat zij, zelfs op buitengewone tijden gereed is om van haren *weldadigen* arbeid te doen blijken, dan wenscht de steller van dit berigt, dat aan de uitgegane stem door eene aanzienlijke en talrijke opkomst een treffend gevolg moge gegeven worden. — Het verheugt hem dat 's Konings vertegenwoordiger zich nog in ons midden bevind, die door zoo menige proeve schitterende bewijzen gegeven heeft, van zijne gehechtheid aan deze Maatschappij en haar immer krachtdadig ondersteunde, en Z. H. E. G. met zijne Gemalinne deze Vergadering nog zullen kunnen bijwonen, en in dat Land, waar van oudsher *weldadigheid* haren zetel gesticht had, getuigenis kunnen geven dat dezelfde geest in de harten van *Suriname's* bevolking woont. — En is het dan Lezers! eene op menschkunde gegronde waarheid dat, *de weldadigheid* op den bodem van het menschlijk hart gelegen is, en zoo lang ook van daar haren weldadigen invloed verspreidt, als hetzelve door geene driften of vooroordeelen uit zijne natuurlijke stemming gebragt wordt; dan vertrouwen wij dat, daar wij het aanschouwen en beoordeelen kunnen dat de ontwerpen van hare stichters goed, en in het vormen van plannen zelfs voortreffelijk geweest zijn, ook door hun tot stand zullen gebragt worden, en dat zij eene goede *theorie* met eene volmaakte *praktijk* zullen weten te verbinden.

Wij behouden het ons voor, om nader op het te vieren feest der menschheid terug te komen.

Een Vriend der lijdende menschheid.

Mengelwerk.

SCHOONHEID EN ONSCHULD.

(*Een sermoen voor de meisjes.*)

Eigenlijk behoorde schoonheid onschuldig, en onschuld schoon te zijn; maar in onze wereld zijn het onderscheidene dingen, en daar ik mijne sermoen in deze wereld houde, dien ik mij daarnaar te schikken.

Wat is schoonheid des ligchaams? Immers niets dan de schoonheid des ligchaams? Glans van een *haarspeld*, waarin een edel gemoed geene groote waarde kan stellen. Gij hebt haar zelve niet gegeven, en gij kunt haar niet altijd bewaren. Weinige jaren verder en zij is niet meer. Bovendien brengt zij in de huishouding niet veel aan. Een kontrast een gezigtje als melk en bloed geen boter zoet maken, en met een paar duivenoogen zal 't kind niet beter reinigen dan anders, en wij leven ons huwelijksleven toch niet in de maan, maar in ons huis op aarde. Ook is hoe de schoonheid eigenlijk niet die liefde weke. Zij kan het hoofd wel op hol brengen, maar ware hartelijke liefde is op haar niet verbonden. Bezie uwe moeder! zij is niet meer schoon, en evenwel bemint uw vader haar zoo hartelijk en blijft zij zijn oogappel.

Een ding derhalve, dat in zich zelven geene waarde heeft — dat slechts kort duurt, dat in de huishouding geen bijzonder nut aanbrengt, en geene eigenlijke liefde wekt, zoodanig een ding is schoonheid. Meender is zij niet, en gij moet op mij niet boos zijn, lieve meisjes! dat zij niet meer is.

Ik wilde u zoo gaarne op dit stuk volkomen kapittelvast maken, want er zijn zulken, die u anders onderrigten, vleijen en bewonderen zullen, en gij moet u verleiden, om hoog van uwe schoonheid te denken, en u bewegen om op allerlei kunstgrepen bedacht te zijn, ten einde u in het vereischte licht te stellen, hetwelk mij van u smarten zou. Schoonheid en onschuld zijn gelijk twee schalen aan eenen evenaar, naarmate de eene in uw gemoed rijst daalt de andere, en dat weten vele uwer vleijers en zij verheffen juist daarom bij u de schaal der schoonheid zoo hoog, dat die der onschuld zinken moet. Eenigen gaan nog verder en zoeken u kuischheid en zedigheid als zotternij en bijgeloof af te schilderen; maar ontvliedt den man, die dit doet! Al is hij met goud en edelgesteenten omhangen, hij is een booswicht een vergiftige ratelslang. De natuur heeft hem wel van den ratel verschoond, dewijl zij zich op zijne beschaidenheid verliet; maar hij was die grootmoedige behandeling onwaardig, en verdiende er tenen te dragen, ten einde, waar hij komen mogt, zich zelven vooraf aan te kondigen en tegen zijne komst te waarschuwen.

Onschuld des harten is de rijkste schat en het uitnemendste sieraad der vrouwen, en merkt het op! onschuld heeft haren eigen' beschermengel, die u altijd vergezelt en over u waakt, zoo lang gij onschuldig zijt. Mishaagt hem niet, en gelooft toch, dat wanneer deze van u wijkt, ook uw geluk van u gewekken is.

Meisjes! ik ken uwe waarde; ik weet wat gij voor een' man wezen kunt, indien gij willens zijt of immer besluit, u in den echt te begeven. Gij zijt hem eene edele gave Gods, en rekt en zegent zijne dagen. Hij zij rijk of arm, gij zijt de troost en blijdschap zijns levens. Gij zijt been van onze beenen en vleesch van ons vleesch, en daarom beweegt zich mijn hart in mijn binnenste, wanneer ik u aanzie of aan u denk.

Nu, gij zijt in de wereld en moet er door, wat ook uw lot en uwe roeping zij. Gaat in vrede, en ziet niet veel achter u om — en de engel der onschuld begeleide u!

DE UNIVERSITEIT.

Ik ben ook op universiteiten geweest en heb ook gestudeerd. Maar gestudeerd heb ik niet; maar ik ben op universiteiten geweest, en ik weet van alles het regte bescheid te geven. Ik werd toevallig met eenige studenten bekend, en die hebben mij de geheele universiteit laten zien en mij overal mede genomen, ook op het collegie. Daar zitten de heeren studenten allen naast elkander op banken, even als in de kerk, en bij het venster zit een professor of zoo iets, die over deze en gene zaken eenwat praat, en dat heet dan *doceren*. Hij die het, toen ik er was, deed, had eene groote gekroesde paruik op en de studenten zeiden, dat zijne geleerdheid nog veel grooter en gekroesder, en bij, onder de haad, een zoo kapitale vrijgeest was, als er ergens een in Frankrijk of Engeland kan gevonden worden. Ik wil wel gelooven, dat er zoo wat aan was, want het vloog hem uit den mond als gisteud bat dit een opgesprongen kruik en betoogen kon hij als de wind. Wanneer hij iets onderhanden nam, dan begon hij zoo maar eventjes, en wip! Eer men omzag, was de zaak betoogd. Zoo wilde hij b. v. dat een student een student, en geen rhinoceros was, en zeide: »Een »student is, of een student of een rhinoceros; »maar een student is geen rhinoceros, want »dan moest een rhinoceros ook een student »zijn; maar een rhinoceros is geen student; »derhalve is een student, een student." *Of er een God is*, werd, meende hij alleen door de filosofie beslist, en zonder haar kon men zelfs aan God niet denken. Nu, dat zeide de professor; maar hij zeide dat ook maar zoo. Geen mensch kan mij, met eenigen schijn van waarheid ingeven, dat ik een filozoef ben, en evenwel ga ik nooit door het bosch zonder dat mij invalt, wie dat geboomte toch wel groeijen doet, en dan vermoede ik zoo van verre een flauw iets van eenen onbekenden, en ik zou, dunkt mij, wel willen wedden, dat ik in die begeerlijken aan God denk; dewijl ik dan zulk een verhevene, liefderijke heerschappij gevoel.

Verder sprak hij van berg en dal, en zon en maan, alsof hij die had laten maken. *Of eigenhaan en kruisscheid zijn tegelijk eigenschappen; gras en bloemen kunnen in haren omtrek niet groeijen.*

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.